

ମହାମଣର

ପଞ୍ଚସାଗର ଶକ୍ତିପୀଠ, ବାରଣାସୀ

ପଞ୍ଚସାଗର ଶକ୍ତିପୀଠ ହିନ୍ଦୁ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରମୁଖ ଧାର୍ମିକ ସୂଳ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ । ଏହି ଶକ୍ତିପୀଠ ଉତ୍ତରପୁରେରେ ରାଜ୍ୟର ବାରଣାସୀ ରେ ଅଥବା ତଥା ପଞ୍ଚସାଗର ମନ୍ଦିରରେ ମାତା ସତକୁ ବରାହା ରୂପରେ ପୂଜା କରାଯାଏ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ବରାହୀ ମାତାଙ୍କୁ ତିନି ଶ୍ରୀଶିଵର ପୂଜା କରାଯାଏ, ଶକ୍ତିସ୍ଥ (ଦେବାଙ୍କ ପୂଜା କରାଯାଏ), ଶୈଖସ୍ଥ (ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ପୂଜା କରାଯାଏ) ଓ ବୈଷ୍ଣବସ୍ଥ (ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପୂଜା କରାଯାଏ) ।

ପଞ୍ଚସାଗର ମନ୍ଦିରର ବାଲୁକଳା ଶୁଭ ସୁନ୍ଦର ଓ ମନୋରମ । ମନ୍ଦିରରେ ଉପଯୋଗ ହୋଇଥାଏ ପଥର ଗୁଡ଼ିକ ବାସବରେ ଅନ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ତରରେ ଏହି ପଥର ଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଚମକ ସୁନ୍ଦର କରେ । ଏହି ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ ବିଶେଷତା ହେବା ଯେ, ଏହି ମନ୍ଦିର କେବଳ ସକଳ ସେବକ ବେଳା ମାତ୍ର ଦୁଇଘଣ୍ଠା ପାଇଁ ଖୋଲାଇଛନ୍ତି । ବାବି ପୂର୍ବାଦିନ କରାଯାଏ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଭାବିତ ହେବାରେ ଏହା ପଥର ମାତ୍ର ବାରଣାସୀ କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ । ସେହିପରି ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ଓ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପୂଜା କରାଯାଏ । ଏହି ପଥର ଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଚମକ ସୁନ୍ଦର କରେ । ଏହି ପଥର ଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଚମକ ସୁନ୍ଦର କରେ । ଏହି ପଥର ଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଚମକ ସୁନ୍ଦର କରେ ।

ଶକ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଭଗବାନ କୃହିତ୍ତ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଗବାନ ଶିବ ହେବେ ନାହିଁ କି ଭକ୍ତିରେ ଧ୍ୟାନିମୁଖ୍ୟ ବର୍ତ୍ତବ ନାହିଁ । ଏଣୁ କୃହିତ୍ତ କଷା ପାଇଁ ସଜେବେଣେ ଭଗବାନ ଶିବ ଧରିଥିବା ମାତା ସତୀଙ୍କ ମର ଶରାରକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵିତ କରି ଆହୁ ରହିବ କରିବାକୁ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ନିରା ସୁଦର୍ଶନ ବନ୍ଦୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ।

କିମ୍ଭିଷମ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦର୍ଶନ ବନ୍ଦୁ ମା'ସତାଙ୍କ ଶରାରକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵିତ କରିଦେଲା ଓ ମା'ଙ୍କ ଶରାରକୁ ବିତିନ୍ ଅଂଶ ଭାରତୀୟ ଉପମହାଦେଶର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବିଶ୍ଵିତୋଳ ପଡ଼ିଲା । ଦୁଃଖରେ ମିଯମା ଭଗବାନ ଶିବ ସତକ ବିଶ୍ଵିତ ଅଙ୍ଗ ଖୋଲିବା ଆବଶ୍ୟକ କଲେ । ଏଥରେ ସହାଯତା କଲେ ଭଗବାନ ରୈବବ । ସର୍ବ ଶେଷରେ ମାତା ସତୀଙ୍କ ଅଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟାଙ୍ଗ ସମେତ ଖଣ୍ଡ ଖୋଲି ପୂର୍ବାର୍ତ୍ତନ ଦେଇବକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଭଗବାନ ବନ୍ଦୁ ।

ବନ୍ଦୁ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ । ସେହିପରି ବରାହୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଚମକ ସୁନ୍ଦର କରେ । ଏହି ପଥର ଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଚମକ ସୁନ୍ଦର କରେ । ଏହି ପଥର ଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଚମକ ସୁନ୍ଦର କରେ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବୀ ବରାହୀ ଶକ୍ତି ପୂର୍ବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ ।

ପୌରୀଙ୍କ କଥା ଅନୁସାର

ଏ ଗୁରୁଙ୍କ ଏ ବସୁନ୍ଧ ଏ ଦୋ ମନ୍ତ୍ରସି ଜାନତାମ୍ ।
ଦେବା ଭାଗୀ ଯଥା ପୂର୍ବେ ସହାନାନା ଉପାସତେ ॥
ସମାନେ ମନ୍ତ୍ରୀ ସମିତି ସମାନୀ ସମାନମ୍ ମନୀ ସହ ଚିଜମେଞ୍ଜାମ୍ ।
ସମାନୀ ମନ୍ତ୍ରମର୍ଜି ମନ୍ତ୍ରୟେ ବା ସମାନେନ ଦୋ ହିନ୍ଦ୍ଵା କୁହୋମୀ ॥
ସମାନୀ କ ଆହୁତି ସମାନୀ ହୃଦୟାନି ଦୟ ।
ସମାନମୟୁ ଦୋ ମନୋ ଯଥା କା ଦୁଷ୍ଟହାସତି ...

ଭାଗ୍ୟ ରେଦ୍ ୧୦/୧୯୯-୨-୪

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଜ୍ଞାନର ଜନକ-ପାରାଡ଼୍

ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ରାଉତ

ଏ ସଂଶାର ଦୁଃଖ ଅପାର,
 ଅଞ୍ଜାନେ ଅପ୍ରାୟ ହରି, ଚେତନାକୁ ସୁଧାର !
 ଲଭିବ ସୁଖ ନିଜ ଜ୍ଞାନେ,
 ଜଗମାନସଙ୍କୁ କର ତିରଷ୍କାର !
 ସ୍ଵାର୍ଥବାଦୀ କୁହେଳିକା ପ୍ରତ୍ୟାହାର,
 ନିଜ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ କର !
 ଦେଖୁବ କରୁଛ କ'ଣ,
 କ'ଣ ଉଚିତ ବିଷର ... ? ! !

ପଞ୍ଜ କୁମାର ପାଣଗ୍ରାହୀ

ଲେଖାଟିର ଗ୍ରଗୋଟି ଅଧ୍ୟାତ୍ମକୁ ସମୃଦ୍ଧି ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିଲେ ହିଁ ବୁଝି ହେବ ତାହାର ମହବ
କ'ଣ /କେତେ ? !

ପୁଣ୍ୟହାରୀ ମୂଳତ୍ ଅଧିକ ଜୀବନ ଚରଣ ପାଇଥାଏ ମହାଶୂନ୍ୟପଦ କଞ୍ଚକରିବା ଯାଏବେଳେ
ମଣିଷଙ୍କ ବଢ଼ିବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଭିନ୍ନ ଗୁଡ଼ି ଦେଉଥିବା ବେଳେ ଖରୁକାରିତାର ଅଭିରାଳେ
ନିଜକୁ ଜଣେ ଦଶ ମଣିଷର ପରିଚିତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ମଣିଷଙ୍କ ଭାବାବେଗର ସମାଜୀ
କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ ! ଉପସ୍ଥିତ ସମୟରେ ଯାହାଏବୁ ସାମାଜିକ ପ୍ରେରଣା ଦିଆଯାଉ
ଅଛି ତଥା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରର, କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଆଧାରିତ ସାମାଜିକ ପ୍ରଗତିର
ଲୁହେଳିକା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଥାଇ ସେବୁତିକ ମଧ୍ୟରେ ୧ ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଗତିର
ନୁହେଁ ବୋଲି ବୁଝନ୍ତି କେତେକ, କି'ନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ସେବାରୁ ବିଷୟରେ ଅଞ୍ଚ । ଅଧିକତ୍ତୁ
ନିର୍ବୋଧ ଭାବାକୁଛନ୍ତି ସତେ ଯେମେତି ଆକାଶ ମାର୍ଗରୁ ଦେବଦୂତ ସମ୍ମୁହ ଉପସ୍ଥିତ ରହି
ଦେଇବ, ଦେଇବି ଆସ, ପାଇବୁ । ଦେଇବ, ଦେଇଁ ପାଇବୁ, ଦେଇବ, ପାଇବୁ

ରାଗବନ୍ଧତରଣ କହାଯୁବା ଶାସକ ରାଜାଙ୍କ କାହାଣା ଏବଂ ଉପଦ୍ୟୁତ ସଂଖ୍ୟାର ଶାସକଙ୍କ କୁଳେଳିକା, ପ୍ରଗତ, ପ୍ରସାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦକୁ ଭେଦ କରିବା ଜ୍ଞାନ ବିହାନ ମଣିଷଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଯାହା ଅକଥନୀୟ । ମାଗଣୀ ଖାଇବା, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପାଇବା ଆଶା ଏକ ଜଡ଼ମାନସ, ଅକର୍ମଣ୍ୟର ଚେତନା ଯାହା ଆଜିର ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷାରେ ଜାତି ଏକ ବ୍ୟାପକ ମାନବିକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ବୋଲି ଭାବନା ଗ୍ରାସ କରିଛି ସମସ୍ତଙ୍କୁ । ଏହି ପ୍ରେରଣା ଦେଉଥିବା ମଣିଷଟି ମଧ୍ୟ ସେହି ଜଡ଼ମାନସ, ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନ ଚତୁରଟିଏ ବୋଲି ବୁଝି ନାହାନ୍ତି ସାଧାରଣ ନିର୍ବୋଧ । ମାନବଧର୍ମ ବହିର୍ଭୂତ ସାମାଜିକ ଶାର୍କ୍ଷେତ୍ର ଜାତି ମଣିଷ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁକରଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରହିଥିବା ସାଧାରଣ ନିର୍ବୋଧଙ୍କ ବିଷୟ ଭାବିଲେ ସେହି ଜଡ଼ ମାନସିକତାର ପରିସରଭୂତ ହୋଇଯାଉଛି ଆମର ଚେତନା ଜ୍ଞାନ । ଆମ ଦେଶରେ ଅନେକ ସମ୍ବ୍ୟାଯ, ବିଭିନ୍ନ ଦଳ, କେତେ ସଂଗଠନ, ଅନୁଷ୍ଠାନ, ମାଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ଇତ୍ୟାଦିର ସୀମା ନାହିଁ ! ଆମେ ସମସ୍ତେ କିଏ କେଉଁ ଗୋପନୀୟ ଆନୁଭବ୍ୟ ସୀକାର କରି ମଧ୍ୟ ଏକକ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସଭ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇ ଆସୁଥାନ୍ତୁ । ଏହି ଏକକ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନତା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପଞ୍ଚରେ ରହିଥିବା ରହସ୍ୟର କାରଣ ଖୋଜି ନାହାନ୍ତି କେହି, କେବେ । ବିଭିନ୍ନତାବାଦର କଳା ଫର୍ମ ମଧ୍ୟରେ କେତେଯେ କେଳେଜାରୀ କାର୍ନିଆ, ସେବୁଟିକୁ ବୁଝିବା କେବଳ କଷ୍ଟ ନୁହେଁ ବରଂ ଅସମ୍ଭବ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁତ୍ତ ହେବନାହିଁ । ହେଲେ ସାଧାରଣ ନିର୍ବୋଧ ମଣିଷ ଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ଅବା ବୁଝିବାକୁ ପାଇବେ ଯେ ସେହି ବିଭିନ୍ନତା ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ରହସ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ? ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋପୀର ମୁଖ୍ୟା ମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବାଟର ବାଟାଇ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା ସମ୍ଭବ ରଖୁ ନିରାହ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ କେବଳ ନିଷ୍ପେକିତ, ପ୍ରତାରିତ କରି ନିଜସ୍ଵ ସ୍ଵାର୍ଥ ହାସଳ ଦିଗରେ ଲାଗିପଡ଼ି ଥା'ନ୍ତି ସବୁ ସମୟରେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୀନ ମାନ୍ୟତାର ସହିତ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ କିଛି ଭୁଆଁବୁଲା କଥା କହି କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତ ଉଜ୍ଜଳର ନାରା ଦେଇ ଘର୍ତ୍ତିଲାନ୍ତି ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଯାହାର ଅନ୍ତ କେଉଁଠି କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସବୁବେଳେ ଆଶାୟୀ ହୋଇ ରହିଥିବା ସାଧାରଣ ଜନମାନସ, କ୍ଷଣ କ୍ଷଣ ଅପେକ୍ଷାରତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ଭଲଦିନ ଆସିବ କେବେ, ଆଉ ଆମେ ବିକଶିତ ହେବୁ କେବେ ? ! ଏହି ମର୍ମରେ କେବଳ ବର୍ଷ ନୁହେଁ ବରଂ ଦଶକ ଦଶକ ଧରି ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ପ୍ରବଚନ ଦେଇ ପ୍ରତାରିତ କରିଆ'ନ୍ତି ସେମାନେ ପିଢ଼ି କୁ ପିଢ଼ି । ତଥାପି ଚେତନା ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ ଆମର ଯେ ଆମେ ଆର ବୁଝିବା କେବେ ସେମାନଙ୍କ ଷଡ଼ୟନ୍ତର ରହସ୍ୟ ? !!

କେତେବେଳେ ଜାତିପ୍ରଥା, କେତେବେଳେ ମହାମାରୀ, କେତେବେଳେ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟୀଙ୍କ ହଂଶାମ୍ବକ ଭାବଧାରା ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ନିଶାକୁ ବ୍ୟାପକ କରି ପେଶାକୁ ବିଷ୍ଣୁ କରିବା ଭଲ ସାମାଜିକ ବିଭାଗିକା ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ଯଥେଷ୍ଟ ଅବନତି କରି ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଉପାର୍ଜନକୁ ନିଜ କରାଯତ କରିବା ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସାମ୍ବହିକ ସମ୍ପଦକୁ ନିଜସ୍ଵ ଜାତାଧୂନ ଭାବେ ପରିଚାଳିତ କରିବା ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରଗତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତରିତ କରି ସ୍ଵାର୍ଥ ହାସଳ କରି ଆସୁଥିବା ମଣିଷ ମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ କୋମଳମତି ଭାବ ମଧ୍ୟରେ ରଖି ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ଯେ କେଉଁଦିନ ନିଶ୍ଚିତ ଏକ ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମାନ୍ୟତା ପାଇବୁ । ରାତ୍ରି ଶଯନରେ ସ୍ଵପ୍ନ ଆସିଥାଏ ଆପେ କେତେକ ବିଷ୍ଣୁର ଭାବକୁ ନେଇ ତ କେତେବେଳେ ଅଭାବେ ମଧ୍ୟ ! କ'ଣ୍ଠୁ ଏହି ଦିବା ସ୍ଵପ୍ନ ଯେ ଆମ ପାଇଁ ଦିନକୁ ଦିନ କଠୋର ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରି ରାତ୍ରିରେ ସେକଥା ବର୍ଷମାନ ପଶୁନାହଁ କାହା ମନରେ କି ଜ୍ଞାନରେ । କାରଣ କେଳେଜ୍‌କାରୀ ଶତ୍ରୁଯକ୍ଷକାରୀ ଏତେ ଉଲା ନୁହୁନ୍ତି ଯେ ସହଜରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସେସବୁ ଭାବିବା ପାଇଁ ସମୟ ଦେବେ । ତେଣୁ କ'ଣ କଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରିର ମଣ୍ଡିଷ କରି ରଖୁଛେବ ଏବଂ କିଂଚିତ୍ ସମୟସାପେକ୍ଷ ସୁଖଦାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛେବ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ବ୍ୟାପକ କୋଳାହଳ ସୃଷ୍ଟି କରି ମଣ୍ଡିଷ ବିଚଳନ କରାଯାଉଥିବା ବିଶ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁନାହାନ୍ତି କେହି । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ବିକାଶର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ବୋଲି ବିଭଗୁହୁତି ସମସ୍ତେ ଯାହା ଧୂଆଁବାଣ କେବଳ । ଏ ପ୍ରତଣ୍ଟ ଅସାମୟ କୁହେଳିକା ତଥା ଅଞ୍ଚାନ ଜଡ଼ ମାନସର ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତା ଗୁଡ଼ିକୁ ନିଃସମେହରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଥରେ ଦେଖୁଲେ ଜାଣିପାରିବା ଯେ ସତ୍ୟର ପଥ କେଉଁ ଦିଗରେ ଆର ଆମେ କେମିତି ମିଥ୍ୟାଗ୍ରାହୀ, ମିଥ୍ୟରାଜୀ ଭଲି ପ୍ରତାରିତ ହୋଇଗଲିଛେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀଙ୍କ ବିପଦମୁଖୀ ପଥ ଅନୁସରଣ କରି । ଆମେ ଭାବୁଛେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଗୋଚନା କାରଣରୁ ଯାହାସବୁ ହେବ ବୋଲି ସେସବୁ କେବଳ ପାଣିରେ ଗାର ସଦୃଶ୍ୟ ଛତା କୌଣସି ବାସ୍ତବତା ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଦବ୍ୟରେ ।

ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତଥା ଦଳଗତ ବିଭିନ୍ନ ମଧ୍ୟରେ କେତେଯେ ରହସ୍ୟମନ୍ୟ

କୁରୁକାର୍ଯ୍ୟ ରହିଥାଏ, ସାଧାରଣ ପ୍ରରେ ରହିଥିବା ମଣିଷଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଦୋ ଅଂତରଣୀୟ ହେବା ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଇ କହିବାକୁ ରୁହେଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ମଣିଷଙ୍କ ଭାବଧାରା ମୁଣ୍ଡିକ ମଧ୍ୟରୁ କାହା ମନରେ କିଭଳି ବିଝନ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ କେମିତି ଝଲିଥାଏ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦାୟ ! ଆଉ ଅଞ୍ଚାନ ନିର୍ବୋଧ ମାନଙ୍କୁ ତା ମଧ୍ୟରେ କେମିତି ନିଷ୍ପେଷିତ କରି ରଖୁ ଚଳାଇଥା' ଟି ସେମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ତାହାର ଏକ ନମ୍ବନା ପରାକ୍ଷା କରିବା... (କ୍ରମଶଃ 4) ସୋସିଆଲ ଫୋରମ (ଭାରତ)

ସୁଯୋଦର ଭାଲି ବିଜ୍ଞାନର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପଳକରେ ମନୁଷ୍ୟସମାଜର ସେହି ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଜତା, ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସ, ଅନ୍ତାଗାର, କୁଟ୍ଟଙ୍ଗାର ଓ ଅନ୍ତକାର କାହିଁ ଅର୍ଦ୍ଧାନ ହେଲାଯାଇଅଛି । ବିଜ୍ଞାନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ସପ୍ତ୍ୟ ଅନୁସାରା ଓ ସତ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ପ୍ରକଟି ଜଗତର ସମସ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଥର ବାପ୍ତିବ ଉଦୟାନର ତଥା ସମସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ବିନ୍ଦୁମଲବଧ ଅଭିଜାତ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ତିଷ୍ଠି ରହିଥିବା ସୁନିମିନ୍ଦିତ ସମସ୍ତସ୍ଵରୂପ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥିବାର ଅବଶ୍ୟକତା । ବିଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକ ଓ ଉତ୍ତାବନ ପରୋକ୍ଷ ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବରେ ଜୀବ ଜଗତର ହିତ ନିମ୍ନାଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେଲାଯାଏ । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରମୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ବିକାଶ ପାଇଁ ଯେଉଁ ମହାନ୍ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଆମେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଜ୍ଞାନର ଜନକ କହୁଆଛେ, ସେ ହେଉଛିଁ ମାଇକେଲ ଫାରେଡେ । ମାଇକେଲ ଫାରେଡେ ୧୯୧୯ ମସିହା ସେମେମର ମାସ ୨୨ ଡାକିଷ ଦିନ ଲକ୍ଷ୍ମନର ଏକ ଗରିବ କମାର ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଜେମ୍ସ ଫାରେଡେ ଓ ମାତାଙ୍କ ନାମ ମାର୍ଗାରେର ହାଷ୍ଟଡ୍ରେଲ ଚାରୋଟି ସ'ନ ମଧ୍ୟରେ ମାଇକେଲ ଫାରେଡେ ହେଉଛିଁ ଢୁଟାପ ସ'ନ । ଏକ ସ୍ଥାନାୟ ବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟରେମାଲକେଲେ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରତିକାରରେ ଲେଖିବା, ପଢିବା ଓ କିଛି ପାଇଗଣିତ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଦାରିଦ୍ରୁତା ତାଙ୍କ ୧୯୩୭ ବର୍ଷ ବନ୍ଦସ୍ତରେ ପାଠ ପଢାରେ ଡ୍ରୋଗବାଷୀ ଦେଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଜର୍ଜ ରିବିଯାନ୍କ ବହି ଦୋକାନରେ ଚାକିରି ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଫାରେଡେ କାମ ଥିଲା ଏବଂ ପଢାରେ କାମରେ ଖୁସି ହେଇ ବହି ବକ୍ଷା କାମ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ଦାରିଦ୍ରୁ ଯୋଗୁଁ ପାରାଡେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନ୍ଥିଲେ, କିଁ ସେ ବହି କଷେଳ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସେହି ବହି ଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ୁଥିଲେ । ମାର୍କେଟ୍‌ପ୍ଲାଟରିଟ ରଷାୟନ

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବି

ଜ୍ଞାନ ପୁଷ୍ଟକ ଓ ଏନସାଇଲ୍‌କ୍ଲେ ପିଡ଼ିଆ
ଗାନ୍ଧିକା ଏହି ଦୁଇଟି ପୁଷ୍ଟକ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ
ରିଥିଲା । ଫାରାଡ୍‌କ୍ଲୁମାଲିକ୍ ବିବିଧାନ ବହି
ଚିକା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ କରୁଥିଲେ । ବହି ପରା
ତ ଏତେ ନିଷ୍ଠା ଯୋଗୁ ସେ ଜ୍ଞାନ୍
କଣ୍ଠନୀ କେମେଣ୍ଟି ର ୪୮ ଯାକ ପୁଷ୍ଟକ
ଶିଳ୍ପେ । ଏଥରୁ ସେ ନିକର ମତାମତ ଓ
ବରଣାକୁ ସଂଗଠିତ କରି ଦି ଫିଲୋସୋଫିକ
ସେଲାନୀ ନାମରେ ଏକ ପୁଷ୍ଟକ
ରଖୁଥିଲେ । ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଫାରାଡ୍
ଲ ରବଚଙ୍କ ତାରୁ ପଇସା ନେଇ ସିଟି
ଫିଲୋସୋଫିକାଳ ସୋାବାଙ୍ଗଟି ଦ୍ୱାରା
ଯୋଜନ ହେଉଥିବା ବିଜ୍ଞାନ
ଆଲୋଚନାରେ ଏକ ଶିଳ୍ପୀ ଦେଇ ଚିନ୍ତନ
ନିଜ ଶୁଣିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବିଷ୍ଵ
ବିମିନ୍ ଥାବର ଓ ଏତ୍ତୁଛାର୍ଡ ମାଗ୍ରାଥଙ୍କ
ହାୟରେ ଆଲୋଚନାରେ ଭାଗନେବାକୁ
ସୁତ କରିପାରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଚାର ଓ
ସାର ପାଇଁ ୧୯୯୯ ମସିହାରେ ରାଯାଳ
ନଷ୍ଟିତୁସନ୍ତ ଲକ୍ଷନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।
ଏମିତି ଗ୍ୟାସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର୍ତ୍ତା ସାର ହମ୍ମିଢାରେ
୮୦୨୦ ମସିହାରେ ମାତ୍ର ୨୪ବର୍ଷ
ସରେ ରାଯାଳ ଜନଶିକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରଫେସର
ଦରେ ଯୋଗଦେଲେ । ମାଇକେଲ ଫାରାଡ୍
କ ଟିଟି ସହିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ତାଙ୍କେ
ବାଣିଜ ସାରାଶିର ନକଳ ଡାରେ
କଟକୁ ପଠାଇଲେ । ଫାରାଡ୍‌କ୍ଲୁମାଲିକ୍ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରତି
ଗ୍ରହ, ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥିତି ଶକ୍ତିକୁ ଅତିଶ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା
ରିଥିଲେ ତାରେ । ୧୯୯୩ ମସିହାରେ
ଫାରାଡ୍ ରାଯାଳ ଜନଶିକ୍ଷ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ରାକ୍ଷାଗାର ସାହାଯ୍ୟ ପଦବରେ ନିଯୁକ୍ତ
ହେଲେ । ଦରମା ଥିଲା ମାସକୁ ୨୫ ଶିଳ୍ପୀ,
ତାରେ ନିର୍ବିନ୍ଦୁ ବିଶେଷଶିକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ଡାରେ

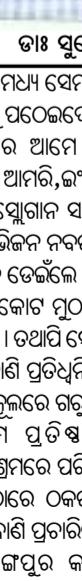
ପ୍ରକୃତ

ଅନ୍ତିମ ପାଇନାୟକ

ବିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେକୌଣସି କର୍ମ ତୁମେ
ରବ, ତାହା ପବିତ୍ର ଅନୁଭୂତି ସହ କରିବା
ଚିତ । ଶରାରକୁ ଅପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିରତ
ଖୁବା ଉଚିତ । ଏହାକୁ ଭଲ କର୍ମ ପାଇଁ
ନିଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ । ହଁ, ତୁମେ ଧନ
ଧରା ଭଗବାନଙ୍କୁ ପାଇ ପାରିବ । ହେଲେ
ଆରେ ଅଛି ‘ଯେବେଶେ ଯାଇ ସେ ଫଳ
ପାଇ’ । ଆମ ଦେଶର ଚଙ୍ଗାକୁ ଭଗବାନଙ୍କ
ଜାଗ୍ୟରେ ଚଳୁଥିବା ଚଙ୍ଗାରେ ପରିବର୍ଜନ
ରିବାକୁ ହେବ ଯଥା ଦୟା, କ୍ଷମା, ସେବା
ତ୍ୟାଦି । ଯୁଦ୍ଧକୁ କହିଲା ଭାଇ ! ମନକୁ କିପରି
ପା କରାଯାଇପାରିବ ? ଦର୍ଶନ କହିଲା
ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପବିତ୍ର ଓ ଜଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଗାଲେ ମନ ଆପେ ଆପେ ସଫା
କାନ୍ଦିବାରେ ନିଜେ ବିଶେଷଶିକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ଡାରେ

ଶିହ୍ନ

ତାଙ୍କ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଦାଶ

ଲେ ମ୧୫୪ ସେମାନେ ଗୁପ୍ତରେ ସବୁ ନିଦେଶ
ଲୁହୁ ପଠେଇଲେ । କରବା ପାଇଁ ଆମର
ଜାଗରେ ଆମେ ନାଉରା, ଆମେ ଚଳାଇବୁ
ଦଶ ଆମରି, ରଙ୍ଗରେ ମାନେ ଦେଶ ଛାତ
ଦି ସ୍ଥୋଗାନ ସବୁଆତୁ ପ୍ରତିଧିନିତ ହେଲା ।
ବତ୍ତିଭିଜନ ନବଜଗପ୍ତ ତାରୁ ଅନେକ
ବିଶ୍ୱାସି ପ୍ରତିଧିନିତ ହେଲା । ତାବୁଗାର୍ବ ଅଞ୍ଜି
ଦା କୁଳରେ ଗୁରୁଗୁରୁତାରେ ଏକ କଂଗ୍ରେସ
ଶ୍ରୀମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା । ଯାହା ପରେ
ନ୍ୟାଶ୍ରମରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ବତ୍ତିଭାନ୍ତି
ମାତ୍ରରେ ତକରାପା ଆଶ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ
ଏହି ବାଣି ପ୍ରତାରିତ ହେଲା । ନିଜର ତାହାରେ
ବରଙ୍ଗପୁର କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ଏକ ଜିପ
ଶିବାରେ ସାକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା । ଗାନ୍ଧି କାନ୍ଦିବାରେ
ବରଙ୍ଗପୁର ଆଦେଳନ କୁ ସପଳ କରିବା ପାଇଁ
ମୀମାନେ ଲାଗିପାରିଲେ । ଥାମ ମାନ ଉପରେ
ରେକ୍ଷ ମାନଙ୍କ ପତକା ବଦଳରେ ଭାଇଙ୍ଗା
ତଳା ଉତ୍ତାଲରାଜ ପିର ହେଲା । ମହାପାନାନ୍ତି

ପ୍ରକୃତ ମାର୍ଗ (ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ)

ଅନ୍ତରୀଳ ପଞ୍ଜନାଯୁକ୍ତ

ରବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତୋଷି କର୍ମ ତୁମେ
ରବ, ତାହା ପବିତ୍ର ଅନୁଭୂତି ସହ କରିବା
ଚିତ । ଶରାଗକୁ ଅପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିରତ
ଖୁବା ଦରିତ । ଏହାକୁ ଭଲ କର୍ମ ପାଇଁ
ନିଯମୋଗ କରିବା ଉଚିତ । ହଁ, ତୁମେ ଧନ
ରା ଭଗବାନଙ୍କୁ ପାଇ ପାରିବ । ହେଲେ
ଆଗେ ଅଛି ‘ଯେଦେଶେ ପାଇ ସେ ଫଳ
ଲାଇ’ । ଆମ ଦେଶର ଚକ୍ରାକୁ ଭଗବାନଙ୍କ
ଜ୍ୟରେ ଚଲୁଥିବା ଚକ୍ରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ରବାକୁ ହେବ ଯଥା ଦୟା, କ୍ଷମା, ସେବା
ଦ୍ୟାଦି । ଯୁକ୍ତି କହିଲା ଭାଇ ! ମନକୁ କିପରି
ପା କରାଯାଇପାରିବ ? ଦର୍ଶନ କହିଲା
ଦ୍ୟନ୍ତି ଗୁଡ଼ିକୁ ପବିତ୍ର ଓ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଗାଲାରେ ମନ ଆପେ ଆପେ ସପା

ଜ୍ଞାନିଯକୁ ଦମନ କରିବାରେ ବିପଳ । ମଣିଷ
ଜନ୍ମିତିର ଦାସ ହୋଇଛି । ସେ ଭୁଲି ଯାଇଛି
ଯେ ମନ ଓ ଚିତ୍ତା, ବଚନ ଭଗବାନଙ୍କ
ପରିବାରର ଲୋକ । ସେ ତାର ସଂପର୍କ
ଭଗବାନଙ୍କ ସହ ଭୁଲି ଯାଇଥିବାରୁ ଭୟ ଓ
ଶଙ୍କାରେ ରହୁଛି । ଯୁକ୍ତି ପଚାରିଲା ଭୟ
କେତେବେଳେ ଆସେ । ଦର୍ଶନ କହିଲା ଭୟ
ମନକୁ ସେତେବେଳେ ଆସେ, ଯେତେବେଳେ
ଆମେ ଭୁଲକର୍ମ କରୁ । ଯୁକ୍ତି କହିଲା ମୋ
ପୁଅର ସଂପର୍କ କିପରି ହେବା ଉଚିତ ? ଜଣେ
ଛାତ୍ର ତାର ଜୀବନରେ କ'ଣ ଶିକ୍ଷା କରିବା
ଉଚିତ ? ଦର୍ଶନ କହିଲା ଆଜିକାଳି ମାଆ
ପୁଅର ସଂପର୍କ ନକଳି ହୋଇଯାଇଛି ।
ପ୍ରେମବିହାନ ନକଳି କଥାବାର୍ତ୍ତ । ବାକ୍ୟ
ବିନିମୟରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହିଛି ।
ଛାତ୍ରମାନେ ନକଳି ଜୀବନ୍ୟାପନ କରୁଛନ୍ତି ।
ପଶୁମାନଙ୍କର ଜନ୍ମିଯ ଉପରେ ଅଙ୍ଗୁଶ୍ମ ଥାଏ,
ହେଲେ ଛାତ୍ର ମାନଙ୍କର ନାହିଁ । ଛାତ୍ରମାନେ
ଚରିତ ଗଠନରେ ବ୍ରତ ହେବା ଉଚିତ ପୁଷ୍ଟକ
କାଗ ନୁହେଁ । ଛାତ୍ରମାନେ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯଦି
ଶିକ୍ଷା ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତେବେ
ପଶୁପତ୍ରମାନେ ବିନା ଶିକ୍ଷାରେ ବଞ୍ଚି ରହିଛନ୍ତି ।
ଛାତ୍ରମାନେ ନିଜ ଉଚିତରୁ ଗଭାର ଭାବେ
ଅନୁଧାନ କରି ଚରିତ ଗଠନରେ ବ୍ରତ ହେବା
ଉଚିତ । ଯୁକ୍ତି କହିଲା ଭାଇ ଦର୍ଶନ ମୁଁ ଯେତେ
ପଶୁମା ଗୋଜଗାର କଲେ ମଧ୍ୟ ମତେ ଲାଗୁଛି
ଭଗବାନ ମୋ ପାଇଁ ପକ୍ଷାତିତା କରିଛନ୍ତି ।

ଶହୀଦ ବଗା ପୁଜାରି

卷之三

ଭାବେ ସୁରେଣ୍ଟ ନାଥ ଦାଶ
ଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଗୁପ୍ତରେ ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଲୁକୁ ପଠେଇଗେଲେ । କରବା ମାର, ଆମର
ଜାଗେ ଆମେ ନାହିଁ, ଆମେ ଚଳାଇବୁ
ଦରି ଆମର, ରଙ୍ଗରେଜ ମାନେ ଦେଶ ଛାଡ଼ି
ଦି ଖୋଜାନ ସବୁଆରୁ ପ୍ରତିଧିନିତ ହେଲା ।
ବଢ଼ିଭିଜନ ନବରଜିପୂର ଠାରୁ ଅନେକ ବଶ
ହାତ ଡେଇଁଲେ ପଢେ ୪୦ ମାଲକ ଦୂରରେ
ମରକୋଟ ମୁଠା । ନର ମାନଙ୍କରେ ପୋଲ
ଥୁଲା । ତଥାପି ସେହି ଅଗମ୍ୟ ମୂଳକରେ ମଧ୍ୟ
ବିଶବାଶ ପ୍ରତିଧିନିତ ହେଲା । ତାବୁଣୀ ଅଜି
ଦା କୁଳରେ ଗୁରୁତ୍ୱତାମାରେ ଏକ କଂଗ୍ରେସ
ଶ୍ରୀମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ଯାହା ପରେ
ନ୍ୟାଶମରେ ପରିଣାମ ହୋଇଛି । ବଡ଼ଭାଣ୍ଡି
ମ ଠାରେ ଠକରବାପା ଆଶ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ
ଏହି ବାଣି ପ୍ରାରିତ ହେଲା । ନିଜର ଚାହାରେ
ବରଙ୍ଗପୁର କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ଏକ ଜିପି
ବିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା । ଗାନ୍ଧି ଜୀ
ପରିଚାଳନା ଆବୋଳନ କୁ ସପଳ କରିବା ପାଇଁ
ମୀମା ମନେ ଲାଗିପିଲା । ଥାମା ମାନ ଉପରେ
ରେକା ମାନଙ୍କ ପଢକା ବଦଳରେ ଭାଜାଇ
ଦଳ ଉପରିଲାଭ ସିର ହେଲା । ମହାମାନାନ୍ତି

ଦ ବଗା ପୂଜାରି

ଏହାକୁ ଦମନ କରିବାକୁ ଲାଗେ ସରକାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ । ପ୍ରତି ଆମା ଆଗରେ ବାତ ଦିଆହୋଇ ବନ୍ଧୁକ ଧାରା ପୋଲିସ ମୁତ୍ୟନ ହେଲେ । ୧୯୪୯ ଅଗଷ୍ଟ ୨୩ ତାରିଖ ଦିନ ମାଲାକାନାରିଟି ଭାଲୁକ ମାଲିଲ ଗ୍ରାମରେ ଥାନା ଘେରାଇ ହୋଇ ଥାନା ଉପରେ ପ୍ରାଚୀରା ଉତ୍ତିଲା ଓ ପୋଲିସ ମୁଲିରେ ଲିଙ୍ଗା ଭୂମିଆ ସମେତ ଛାଇ କଣ ଆଦିବାସୀ ଶହାଦ ହେଲେ । ଏହି ମାମଲାରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ କୁଳିର ଗିରଫତ କରାଯାଇ ବିଚାରଣା ପରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଜେଲରେ ପାଣି ଦିଆଗଲା । (୨୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୪୯) । ଅଗଷ୍ଟ ୧୫, ୧୯୪୯ ତାରିଖ ଦିନ ଉତ୍ତର ନବରଙ୍ଗପୁର ଓ ଉତ୍ତରକୋଟରୁ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଥିଲା ତାଙ୍କୁଗୁଡ଼ୀ ଠାରେ ଘୋଷନା କରିବାକୁ ନେବୃଦ୍ଧରେ ମିଳିତ ହବା ପାଇଁଷୁର ହେଲା । ନବରଙ୍ଗପୁର ତାରାଗ୍ନୀ ଛକ ରୁ ଏକ ବିଶାଳ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ପାପତାହାଣ୍ତି ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଆମା ପାଖରେ ଚାରି ନଦୀ । ଅଗଷ୍ଟ ମାରେ ଭରା ନଳ ପ୍ରକାଶ ସୁଅ ରେ ପାଣି କହି ଚଲିଥାଏ । ସେଥରେ ଥିଲା କାଠ ପୋଲ ଚିଦ । ପୋଲ କୁ ଜିଥିଲେ ମିଳିଗରା ପୋଲିସ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧା ଦବା ପାଇଁ । ମାତ୍ର ଦେଶ ଭକ୍ତିରେ ଉତ୍ତପ୍ତିକିରଣ ଜନସମ୍ପଦ ଆଗକୁ ମାତ୍ର ଚଲିଲେ । ପୋଲିସଙ୍କୁ ଠେଲି ମାତ୍ର ଚଲିଲେ । ଆରମ୍ଭ ହେଲା ନିର୍ମିତ ମୁଲିକାଣ୍ଟ । ଝିପ ପଢ଼ିଲେ ୧୯ ଜଣ ନିରାହ ଆଦିବାସୀ । ନଦୀର ଜଳ ଲାଲ ହୋଇଗଲା ସେମାନ କୁ ରକ୍ତରେ । ସେହିପୁଣିରେ ଆଜି ଠିଆ ହେବାକୁ ବିଶାଳ ସହ୍ୟଦ ମିନାର, ଉତ୍ତର ବିଶାଳ ତ୍ରୀରା । ଉତ୍ତରକୋଟରେ ମଧ୍ୟ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ମେଲି । ବଦ ଭରାର୍ତ୍ତିର ଗାଁ ଗାଁତ୍ତିଆ ପୁଜାରୀ ବଗାଙ୍କ ଭାକରାରେ ସମେଷ୍ଟ ଏକାଠି ହୋଇଛନ୍ତି । ସମେଷ୍ଟ କୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ଖେଲା ଲାଗିଛି । ଭାଲ

ଦେବତାଙ୍କ ପାଇଁ ବୋଲା ହେଉଛି । ତ୍ରୀରା ଉତ୍ତର । ମହାମା ଗାନ୍ଧି କ ଜୟ ଧରି ଶୁଭୁତି । ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ଯିବେ ଥାନା ଘେରାଇ କରିବାକୁ । ଅନ୍ୟଦିଗରୁ ଭାମିନି ଆତ୍ମ ରବିସିଂ ମାରି କା ନେବୃଦ୍ଧରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଳ ଉତ୍ତରକୋଟ ଆସୁଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରକୋଟରେ ସମେଷ୍ଟ ଏକାଠି ହେଲେ । ଥାନାକୁ ଘେରାଇ କଲେ । ସରକାରା ପୋଲିସ ଆଗରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । ଲୋକଙ୍କୁ ଘେରାଇବା ପାଇଁ ଲାଠି ମାତ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ତା ଆଗରୁ ଶୋଭାଯାତ୍ରାକୁ ବେଆକନ ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ଲାଠି ମାତ, ଲୁହାବୁହା ବ୍ୟାସ ଖାଇ କିଏ କୁଆତେ ପଳକିଲେ । ତା ସହ ବର୍ଷା ପିଟିଲା । ଥଞ୍ଚା ରେ ଡେବ ହୋଇ କିଏ କେହିଁ ଆଶ୍ରମ ମେନେ ଠିକଣା ନାହିଁ । ଅନ୍ଧାର ହେଲା । ସରକାର କିନ୍ତୁ ନିର୍ମିତ ନଥିଲା । ନେତା ମାନଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ, ଭରଷ୍ୟତ ରେ କିଛି ଅନ୍ଧରେ ନହେବା ପାଇଁ । ବର୍ଷା ଅନ୍ଧାର ରେ କିଛି ସାଥୁକ ସହ ମାଣ୍ଡିଆ ପେଇ ଖାଇ ଚାଲ ଘରେ ନିଆଁ ପାଖରେ ବସିଥିଲେ ବଗା ପୁଜାରି, ଆଗାମି ଦିନର ସଂଗ୍ରାମ କଥା ଭାବି । ହଶଟ ବାହାରେ କୁରୁର ଶୁଭା ଭୁକି ଉଠିଲେ । ପୋଲିସ ର ହୁଲୁଲୁଲ ଶଦ । ବୁଟ ଘେତା ର ଊନିଆ ମରମତ ଶଦ । କବାରରେ ଧତଦତ ଶଦ । କବାଟ ଖୋଲିବାରୁ ପରି ଆୟିଲେ ଅନେକ ପୋଲିସ, କିଛି କୁହୁବା ଆଗରୁ ବଗାଙ୍କୁ ଧରି ଅନ୍ଧାର ରେ ହଜି ଗଲେ ସେମାନେ । ୨୫ ତାରିଖ ସକଳ ଆସିଲା ବେଳକୁ ସାରା କୋରାପୁଟ ଶୁଭର ଶୁଭର କାହିଁଥିଲା । ତାର ସଂଗ୍ରାମୀ ପୁଅ ମାନେ ଜେଲର କାଳ କୋଠରାରେ ଥିଲେ । ନବରଙ୍ଗପୁର ପୁରାତନ ଜେଲ ଯାହାର ଭଗ୍ନାବଶେଷ ପ୍ରେରଣେ ଅର୍ପିଏ ପଲାରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେଠାରେ ଦେବ ୨୩ ମାନଙ୍କୁ ରଖାଗଲା ।

ବିଚାର ହୋଇ ବଚାଙ୍କୁ ଛାଅ ମାସ ଜେଲ ଦଣ୍ଡ
ଦିଆହୋଇ କୋରାପୂର୍ବ କେଳ ମକୁ ପଠାଇ
ଦିଆଗଲା କେରାପୁର ଜେଲରେ ଶିଖଶିଳ୍ପ
ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଯେତିକି ରହିବା
ଚାଟାରୁ ବହୁଶୁଣର ବନ୍ଦୀ ସେଠାରେ ଥିଲେ ।
ପ୍ରବଳ ଥଣ୍ଡା ସାଙ୍ଗକୁ ଅହରହ ବର୍ଷା । ମାତି
ଲାନ୍ତି ରୁ ପାଣି ଧରେ । କରଫ ଭଳ ହେମଳରେ
ଦିଲେ ଶୁଣ୍ଡି ବନ୍ଦୀ, ଗୋଟାଏ ପଡ଼ଳା କମଳ
ପୋଡ଼ାଇ ହୋଇ । ପାଇଖାନା ନଥାଏ । ବନ୍ଦୀ
ପାନେ ମାତି ହାଣ୍ଡିରେ ମଳମୁଢ଼ ଡ୍ୟାଗରି
ମୁଣ୍ଡରେ ବୋହି ସକାଳେ ବାହରେ ପିଞ୍ଜନ୍ତି ।
କୁହା ହାଣ୍ଡିରେ ଭାତ ରଣ୍ଟା ହୁଏ । ସାଙ୍ଗକୁ ତାଲି
ପାଣି ଟିକେ । ସେହି ଅସାସ୍ତ୍ର୍ୟ କର
ପରିବେଶରେ ସାଙ୍ଗକୁ ମଶାଙ୍କ ଉପଦ୍ରବ ।
ଅନେକ ବନ୍ଦୀ ମାଲେରିଆ ରୋଗ ରେ
ପରୁଥିଲେ । ବନୀ ଅସୁସ୍ତ୍ର୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଲେ
ଯେଠାରେ ଚିକିତ୍ସା କି ଖବର ଦବାର ପୁକିଧା
ନାହିଁ । ୧ ୪୩ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଜାନୁଆରୀ ୧ ୧ ତାଖି
ଦିନ ଜେଲ ପରିସରରେ ତାଙ୍କର ଅକାଳର
ମୁଣ୍ଡଟ୍ୟ ଘଟିଲା । ତାଙ୍କର ଶରାରକୁ ସେହି ଜେଲ
ପରିସରରେ ପୋତି ଦିଆଗଲା । ପରିବାର
ଲୋକଙ୍କୁ ଖବର ଦିଆଗଲାନି । କିଛି ଦିନ ପରେ
ପୋଲିସ ହାତରେ ତାଙ୍କର ଲୁଗା ପଚା ଓ ଖବର
ଆସି ବଢ଼ ଭରାଣ୍ଟି ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।
ଅମରକୋଟ ଲାକାର ସେ ହେଉଛନ୍ତି
ଏକମାତ୍ର ଶହାଦ, ସାଧୁନତା ସଂଗ୍ରାମରେ
ଜୀବନ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରେ ତାଙ୍କୁ ଶହାଦର
ନାମ୍ୟବା ଦିଆହୋଇଛି ଓ ତାଙ୍କର ନାତୁଣା
ପୂର୍ବରନ ମନ୍ଦିର ପରମା ପୁଜାରୀଙ୍କ ଉଦୟମରେ
ଜନ୍ମ ଶ୍ଵାନ ବଢ଼ଭରଣ୍ଟି ଗ୍ରାମରେ, ଜୀତୀୟ
ବାଜିପଥ କାତରେ ଏକ ଶହାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ହୋଇ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀ ୧ ୧ ଦିନ ରାତ୍ୟ
ପରାଯା ଶ୍ରୀ ସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏସ୍ତି ।
ଶ୍ରୀମନ୍ ଆଦିବାସାଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ବଶା
ପୁଜାରୀ ସେବା କେତ୍ର ମଧ୍ୟ କାମ କରୁଛି ।

